

qua nunquam Episcopos habuerunt, non nisi cum voluntate eius Episcopi, à quo tenentur proprios accipiant Rectores, vel Episcopos. Et item in eodem Concilio cap. LXV. Vt plebes qua nunquam habuerunt proprios Episcopos, nisi ex Concilio plenario vnius cuius provincia & primatis, atque consensu eius, ad cuius diocesim eadem plebs pertinebat, Episcopos minime accipiant. In Decretis Papæ LEONIS cap. XV. scriptum est: Nulla ratio finit, ut inter Episcopos habeantur, qui à provincialibus Episcopis cum Metropolitana iudicio non consecrantur. Item cap. XLIX. Si indignis quibusq. & longe extra sacerdotale meritum constitutis pastorale fastigium & gubernatio Ecclesia detur, nō est hoc consulere populis, sed nocere, nec prestare regimen, sed augere discrimen. Et in eodem capite post pauca: Difficile est, ut bono peragantur exitu, qua malo sunt inchoata principio. Et in decreto Papæ CÆLESTINI antecessoris vestri, cap. XVII. continetur, ne alicui locus concedatur sacerdoti in alterius iniuriam. Antecessor vester ZVENTI-BALDO Duce impetrante, WICHINGVM consecrauit Episcopum, & nequaquam in illum antiquum Patauiensem Episcopatum eum transmisit, sed in quandam Neophitam gentem, quam ipse Dux domuit bello, & ex paganis Christianos esse patrauit. Cum autem eisdem Schlaus locus familiaritatis apud legatos vestros dabatur, accusabant nos & diffamabant nos in multis & verbis mendacibus instabant, quia nemo eis vera respondebat, dicentes, nos & cum Francis & Alemannis scandalum & discordiam habuisse, cum hoc falsum esse ex hoc conuincitur, quia amicissimi nostri sunt, & caritative cooperatores, & etiam cum ipsis impacatos esse accusabant.

Quod non nostra culpa exigente, sed sua proteruita faciente ita fatemur esse, quia quando Christianitas illis cœpit vilescere, & insuper debitum tributum senioribus nostris regibus, & principibus eorum soluere respuerunt, belloque resistere, & gentem nostram cœperunt laessere, orta est seditio inter illos, & quoniam armis sibi eos defenderūt, & in seruitium redigerunt: Idcirco iure proprio tributarios habere debuerunt & debent, & siue velint siue nolint regno nostro subacti erunt: Quapropter oportet vos ab alto speculari, & moderamini temperiem præ omnibus tenere, ne peior pars confortetur, & melior infirmetur. Progenitores namque serenissimi senioris nostri, LVDVICI videlicet Imperatoris & Regis, ex Christianissima Francorum gente prodierunt: Moimarii verò Schlaui à Paganis & Ethnicis venerunt. Illi potentia Imperiali Romanam rempublicam sublimauerunt, isti damnauerunt; illi Christianum regnum confortauerunt, isti infirmauerunt: Illi toti mundo spectabiles apparuerunt; isti latibulis, & viribus, occultati fuerunt. Illorum consilio Apostolica sedes pollebat: Istorum persecutione Christianitas dolebat. In omnibus his Iuenculus Rex noster, nulli prædecessorum suorum inferior, secundum virtutem à Deo sibi datam, sanctæ Romanæ Ecclesiæ & vobis summo Pontifici, cum omnibus

